

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο: **ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**
 Ημερομηνία: Παρασκευή, 21-05-2010
 Σελίδα: 17
 Μέγεθος: 230 cm²
 Μέση κυκλοφορία: 125030
 Επικοινωνία εντύπου: (210) 9296001
 Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

λιγμένοι στη φλόγα και στον πόνο τους. Και στις τρεις ιστορίες υπάρχει η έως θανάτου αγάπη και στις τρεις υπάρχει και ο πόνος της. Πόνος όχι αβάσταχτος, μια και η αγάπη είναι «Μείζων» και «Πάντα στέγει» και τους καημούς και τους χαμούς. Τα δε «Πολύτιμα δώρα» της τα προορίζει για τους ολίγους, τους εκλεκτούς της.

■ Μάνος Κοντολέων
Πολύτιμα δώρα
 εικονογράφηση: Ρίτα Τσιμόχοβα
 εκδόσεις **Πατάκη**, σ. 32, € 9,90

Στον τόμο περιέχονται τρία παραμύθια όπου ο γνωστός συγγραφέας, με ύφος που φέρνει στο νου παλιούς παραμυθάδες, αλλά με εικόνες και λέξεις περισσότερο ποιητικές και εντόνας περιγραφικές, μιλά για πολύτιμες ή αζετίμητες αγαπες ανθρώπων οι οποίοι, λόγω αυτών των ανεκτίμητων, σπάνιων αισθημάτων, καθαγιαστήκαν, τυ-

και πού δεν τον γύριψε τον αδελφό του. Μέρες, μήνες, χρόνους. Τα βρέφη στο σπίτι απέναντι από το πατρικό του μεγάλωσαν, το αγοράκι πήγε σχολείο· η μάνα περίμενε τους γιους της τις νύχτες στο ύψωμα, κοιτώντας διαρκώς στη δημοσιά για δυο ίσκιους. Τους ίσκιους των παιδιών της. Εντέλει είδε έναν μόνον. «Δεν τον βρήκα», της είπε ο μικρότερος γιος, άντρας πια, κουρασμένος και λυπημένος. Τα δάκρυά της –τα τελευταία– πέτρωσαν κι έγιναν διαμάντια· όλο φως και ιριδίσματα.

Στη δεύτερη ιστορία, «Μαργαριτάρια», ένας νέος λαμβάνει –εκ γενετής– το θείο χάρισμα της ακρόασης και του παραμικρού ήχου, του πιο ανεπαίσθητου, του πιο σιγανού. Ακουγε τις φωνές του χώματος, τους ψιθύρους της πέτρας, την ανάσα των λουλουδιών· αργότερα όλα αυτά τα έκανε τραγούδια και οι πάντες γύρω του ευφραίνονταν· μα και παραξενευόνταν. Όταν δακρυσμένος έφυγε από κοντά τους –ακολουθώντας τη γυναίκα που σωμαζόταν Σελήνη– τα δάκρυά του έσταξαν σε λευκές, θαμπές, στρογγυλές πέτρες· τα μαργαριτάρια.

Στα «Σμαράγδια» ο ερωτευμένος νέος ψάχνει στον κόσμο να βρει κάτι, οτιδήποτε, που να πλησιάζει στο χρώμα των ματιών της αγαπημένης του. Για να της το προσφέρει. «Πήγαινε στο μέρος της θάλασσας που τα κύματα δεν υπάρχουν», τον συμβούλεψε ένας γέρος ναυτικός. Δηλαδή στο απλησίαστο, στο πιο βαθύ σημείο του ωκεανού. Και πήγε. Κι εκεί βρήκε το χρώμα των ματιών της σμαραγδί...

Ωραίες εικόνες, σεβασμός στην ιερότητα των αισθημάτων. Ιστορίες για μικρούς, μα και για μεγαλύτερους.

Επίσης, ιδιαίτερα όμορφες οι ζωγραφιές της Ρίτας Τσιμόχοβα, από τη Λευκορωσία (1962), με πολλά βραβεία στο ενεργητικό της.

γάλωσε έφυγε. Τον αναζητούσε,